

BİZİM KUŞAK

RASİM
GÜL

*Ne efsunkar imişsin ah ey didar-ı hürriyet,
Esir-i aşkın olduk gerçi kurtulduk esaretten.*

Namık Kemal

Kendi kuşağım gibi bende, orta hal ve yokluk içinde hayatımı sürdürmeye çalıştım. Varlıklı hiç kimseyi kıskanmadık. Sadece yönetenlerin yönetimi şekli bizi ilgilendirdi. Zamanla öğrendik ki yöneticilerimiz adalet ve hakkaniyetten hayli uzak, bilerek iyi yönetmiyorlar. Her zaman her yerde güçlü olan kazanıyor. Güçlülerin girmedikleri sahalarda da bizim kendi aramızda yarıştığımızı anladık.

Bizim kuşağımızın, özellikle sol ve sağ gençliğin gizli hesapları olmadı. Yalnız kullanıldığımız gerçeğini yıllar sonra anladık. Bizleri ezdiler, dağıttılar, hapishanelere doldurdular. Gizli hesapları olanlara bir şey olmadı ve zayıf görünüm içinde güçlendiler. Bu hal yıllar sonra ortaya çıktı. Bugün ülkeyi genellikle 50 ila 80 yaş arasındaki bizim kuşak yönetiyor. Yapanda, yapmayanda, çatışan da bu kuşak.

Bizler neler olduğunu bir araya oturup konuşamadık. Çünkü konuşurmadılar konuşanları da ya hain ilan ettiler ya da ihraç ettiler. Nedenleri düşünerek, soruşturarak, Hırsızlara, milleti sömürenlere, sahtekarlara karşı olarak büyüdük. Hayat boyu bütün enerjimizi ezilenlerin ezilmesini önlemek ve adaletin sağlanması, hak edenin hakkını alması inancı ve fikriyle büyüdük. Türk-İslam şuuru ve Türk Birliğinin kurulması ile bağımsız Türkiye, duygularıyla yolumuza devam ettik. Az da olsa etmeye de devam ediyoruz. Beni tanıyanlar bu yazdıklarımın samimiyetime inanırlar düşünüyorum.

Bizim kuşağın büyük kısmı paranın kıymetini hiç kavrayamadı, daha doğrusu para kazanmasını beceremedi. Çok zeki olmasak da aptal değiliz, elimize geçen fırsatlarda oldu. Ama Tanrı'ya hesap vermeyi, kimsenin yanında mahcup olmamayı, yüzümüzün kızarmamasını, alnımızın ak, başımızın dik olmasını yeğledik. Kuşağımızda adımız geçtiğinde mahcup olmamayı umarım başardık.

Bu bizim gibi büyüyen birçok genç, devlet adamı oldu devleti yönetti, halende yönetenler var.

Yine birçokları da siyasi partilerde üst düzey görev alarak, partileri iktidar olduğunda ülkeyi yönetmekte söz sahibi oldular. Dolayısıyla ellerine çok imkanlar geçti. Ne yazık ki halen büyüdüğü ortamda yaşayan insanları ezmekten, haklarının ellerinden alınmasına, düşüncelerinden dolayı ezmekten asla çekinmediler.

Halk deyimiyle “Falanı padişah yapmışlarda, önce babasını asmış” misali kendi soyundan, sülalesinden, konu komşusundan utanır hale geldiler. Yer yer yerde tanımadılar. Tek tesellim bu tiplerin millet irfan ve vicdanında izlerinin kalmaması oldu. Demek ki milletimiz kendinden olanı gayet iyi teşhis ediyor ve notunu veriyor. Kalbinde ve vicdanında yaşıyor.

Ayrıca bizim kuşağın büyük kısmı, vatan millet, din, hak-hukuk-adalet ve bağımsız veya milliyetçi Türkiye uğruna canlarını ve istikballerini feda edenlerin büyük kısmı yenik düştü, hatta ezildi, ezilmeye ve kullanılmaya devam ediliyor. Büyük bir kısmı, halkı maraba olarak kullananların yanında yer aldı. Çok az kısmını da vitrine koymak düşüncesiyle değerlendirdiler. Geriye kalanları da birbirine düşürmeyi becerdiler. Bolu Beyleri ve yanındaki aveneler bilmeli ki bir gün, bir KÖROĞLU çıkar hesap sarar. Despotça davrananların sonunun ne olduğunu tarih yazıyor.

Gerçekten halk için ömür tüketenler de ayrı bir alem. Kendi içlerinde sağda, solda da birbirlerini yiyorlar. Ölüme gittikleri arkadaşlarını harcama da bir beis görmüyorlar. Bu ülkede milliyetçilerin, devrimcilerin ve solcuların başına gelenleri yakinen biliyorum. Çünkü neredeyse içinde doğdum büyüdüm ve yaşlandım. Günlerce nedenlerini düşündüm vardığım sonuç, HIRS, BENLİK, GÜÇ ELDE ETME ve HALKI SOYMA olduğunu gördüm ve inandım. Birçoğunun din, devlet, halk, hak-hakikat, vatan, bayrak ve hukukun üstünlüğü lafları hikaye, martavaldan ibaret.

HAYROLA, MUVAFFAK OLA, MUZAFFER OLA.